

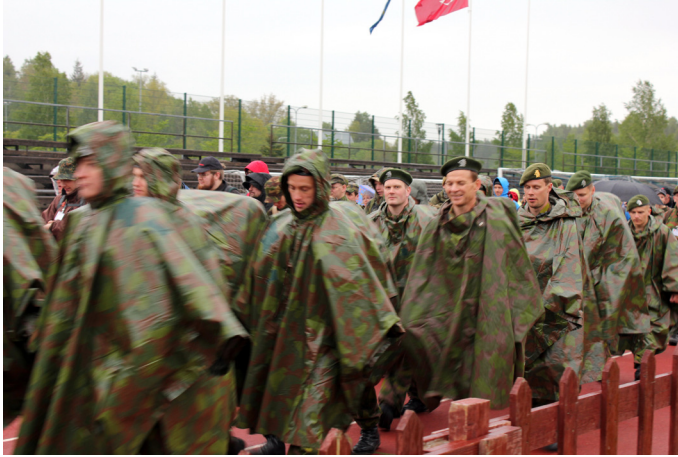
VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 3/2011

GRENADIER TESTASI

Päijät-Hämeen taistelijoiden kansainvälisen tason

S. 6

*Viittajengin huumori ei loppunut vesisateessaakaan.
Kesäyön marssi sujui sisulla ja sydämellä s. 11*

VARMISTIN NRO 3

15.10.2011

3. vuosikerta

SISÄLTÖ

Päätoimitus 3

Päällikkö 4

Aluetoimisto 5

Grenadier 2011 6

Scouts out! 8

Lentävä lähtö Lylyiseen 10

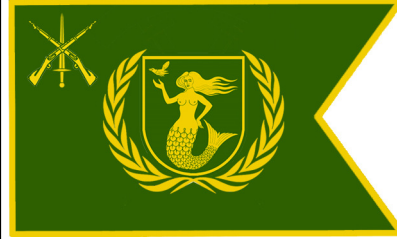
Pysytkö hengissä? Mukana henkiinjäämiskurssilla 11

Kesäyön marssilla 11

*Perinneradiotapahtumassa kohtasivat Bertta, Veera
ja Raili 12*

*Everstiluutnantti Kimmo Hartikainen –HPK:n mies ei
lämpene Pelikaaneille 14*

Mukaan toimintaan 15

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy 15.12.2011. Aineisto sitä varten on toimitettava 31.11. mennessä.

Päätoimittaja

Kaarina Honkalampi
kaarina.honkalampi@maakuntakomppania.fi
044 555 2799

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen
Tukiyhdistys
Puheenjohtaja Hannu Tukia
050 462 0735
hannutukia@live.fi

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hennalankatu 259
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

yliluutnantti Tommi Tenhu
0299 484 133
tommi.tenhu@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Komppanian toimisto

Hennala, rakennus 22
Avoimna keskiviikkoisin 16.30-17.30

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kannen kuva Kaarina Honkalampi

Sisäkannen kuva Kaarina Honkalampi

IHANA EPÄMUKAVUUS

MINÄ JA KUULEMANI MUKAAN moni muukin kärsimme luurikkamosta. Asioiden hoitaminen puhelimella jännittää, nuorempana jopa siinä määrin, että jo pelkkä kampaajan varaaminen sai kämmenet hikoilemaan.

Elämä ja työ ovat karsineet pahimman kärjen puhelimen pelosta. Tuleen ei voi jäädä makaamaan, asioita on saatava eteenpäin. Toimittajan työssä puhelin on yksi tärkeimpiä työvälineitä, parhaimpina päivinä luuri on jatkuvasti korvalla.

Puhelin on vain yksi pieni esimerkki asioista, joissa ihmiset kokevat joutuvansa epämukavuusalueelle. Usein epämukavaa oloa aiheuttavat tehtävät, joissa emme koe olevamme vahvoilla tai joita emme osaa, ainakaan mielestämme. On helppoa jäädä tuttuun ja turvalliseen sen sijaan, että joutuisi laittamaan itsensä likoon, ottamaan lisää vastuuta, selvittelemään epäselviä asioita ja mikä pahinta, mahdollisesti epäonnistumaan.

Vaikka tuttujen asioiden osaamisesta saa hyvää mieltä, kokemus on opettanut, että epämukavuuteen heittäytymisestä saatu palkinto on huomattavasti suurempi. Matkalla tavoitteeseen yleensä oppii uutta ja tutustuu uusiin ihmisiin. Pieni paine voi saada ylittämään itsensä yllättävilläkin tavoilla. Vaivanäöstä ja tekemisestä saatu onnistumisen tunne kantaa taas seuraavaan uuteen haasteeseen samalla kun oma mukavuusalue kasvaa oppimisen myötä.

Itse yritän säännöllisesti hankkiutua epämukaviin tilanteisiin, esiintymään työtilaisuuksiin, toteuttamaan hulluja ideoita, kirjoittamaan juttuja aiheista, joista minulla ei ole hajuakaan. Urheilu tarjoaa myös loputtoman määrän kunnianhimoisia tavoitteita ja opittavaa, vaikka varsinainen epämukavuus voikin olla enemmän fyysistä.

Epäonnistumisen ja epämukavuuden pelko on huomattu muuallakin –13.10. vietetään kansallista epäonnistumisen päivää. Päivän tarkoituksena on kannustaa kohti uusia epäonnistumisia, ovathan ne yksi menestyksen kulmakivistä ja oppimiskokemuksena korvaamattomia.

Maakuntakomppaniassa on loistavia tilaisuuksia laittaa itsensä likoon ja sekä onnistua että epäonnistua. Tässä porukassa osataan ottaa oppia omista suorituksista –hyvistä ja ei niin hyvistä.

Kaarina Honkalampi

ACTA EST FABULA, PLAUDITE CIVES....

SAIN PALVELLA KANSSANNE

Päijät-Hämeessä 3 vuotta ja 11 kuukautta. Kun siirryin Lahteen, aluetuimistoa oltiin vasta perustamassa ja maakuntayksikkö oli "ajatuskartalla". Kiitos maanpuolustushenkisten reserviläisten ja *Tommi Tenhun*, maakuntayksikön perustaminen lähti heti kaikella voimalla liikkeelle, vaikka samaan aikaan aluetuimistoa vasta käynnistettiin. Loppu onkin jo historiaa.

Päijät-Hämeen Maakuntakomppaniaa on koulutettu, se on kasvanut ja se on antanut vahvat näyttönsä siitä, että se edustaa

valtakunnan kärkeä. Kiitos kuuluu kaikille yksikön jäsenille ja niille, jotka ovat toimintaa tukeneet. Te uskalsitte ylittää Rubikonin, jos asia oli tärkeä.

Moni varmasti miettii, onko jotain jäänyt tekemättä. Hedelmällisempää on kuitenkin miettii sitä, missä on onnistuttu. Sillä tiellä pitää jatkakaa kovaa vauhtia eteenpäin, jotta myös pysyy kärjessä.

Puolustusvoimat ovat tulevien vuosien aikana suurten muutosten edessä. Nyt on erityisen tärkeää, että Te maakuntamme avainreserviläisinä pidätte huolta maanpuolustushengen ylläpitämisestä ja tuette niitä päätöksiä joita tullaan tekemään. Luotan teihin tässä asiassa.

Kun olen nyt siirtynyt sieltä maakuntien kentiltä tänne rintamalle, voin rehellisesti todeta, että ikävä on. Toisaalta olen kotikulmilla ja lähempänä kaikkia naisiani. Pitkästä aikaa ehdin Lilinkin kanssa Lappiin. Kuvasta näette, miten emme mieti ohiamuttuja lintuja, vaan nautitaan tehdystä työstä vaikka vettä sataa...

Hakkaa päälle!

Janne

Kirjoittaja, evl Juho Raulo palveli heinäkuun 2011 loppuun Päijät-Hämeen aluetuimiston päällikkönä ja siirtyi elokuun alusta Etelä-Suomen sotilasläänin esikuntaan. Uusi aluetuimiston päällikkö, evl Kimmo Hartikainen esitellään sivuilla 14-15.

SYKSYLLÄ LYHYEN HETKEN maailma näyttää valmiilta. Viljapelot tuleentuvat ja eläinten poikueet hajaantuvat omilleen. Kunnes hetken päästä puimurit niittävät viljan ja syysmyrskyt raastavat viimeisetkin lehdet puista. Osa riistaeläimistä joutuu metsämies-ten saaliiksi ja kaikki Suomenniemen asukkaat valmistautuvat kohtaamaan talven.

Hieman samanlaiset tunteet pyörivät mielesäni maakuntakomppanian suhteen. Kuluneisiin vuosiin on mahtunut onnistumisia, petty- myksiä, iloa ja surua. Vuoden lopussa saamme uuden päällikön, joka hoitaa pestiä jo nyt. Päijät-Hämeen aluetoimiston väkikin on osin vaihtunut. Maakuntakomppaniakaan ei näytä tulevan koskaan valmiiksi – ja hyvä niin.

Moni asia on saatu päätökseen ja valmiiksi, jollei ihan käytännössä, niin ainakin päätöksen tasolla. Moni pikkuasia on mennyt parempaan suuntaan isojen ohessa ja ehkäpä joku päivä villapuserokin kuuluu jakovarustukseen.

Syksyn 2011 suurimmat harjoitukset ovat ohi. On aika katsoa hetki taaksepäin ja vetää henkeä, sen jälkeen katse tulevaisuuteen. Ensi vuodeksi on luvassa hyviä harjoituksia, tosin ne toteutetaan MPK:n kursseina VEH-menettelyn sijasta. Kaikki edellä mainitut harjoitukset valmistavat meitä syksyn 2012 pääkoitokseen: koko komppanian kertausharjoitukseen. Ensi vuonna yksikkömme on osiltaan mukana myös Sotilasviisiottelun turvallisuusorganisaatiossa.

Yksikkömme työtä arvostetaan Hämeen Rykmentissä paljon. Tästä osoituksena on Teollisuusseuran kiertopalkinto, joka myönnettiin Päijät-Hämeen Maakuntakomppanialle 3.10.2011. Palkinto on ansaittu. Se kuuluu meille kaikille: puurtajille varastoilla, ajoneuvojen pesijöille, soppakauhan ja paperin kääntäjille, kuntotestaajille ja kuntoilijoille, tarkkakätisille ampujille, voimankäyttäjille, liikenteenohjaajille ja ahkerille harjoituksissa kävijöille.

Kimmo Korhonen

Kuva Harri Koponen. KNTOJ viestimies ltn (res) Korhonen, komppanian hyökkäys ja mankka (LV217) selässä harjoituksessa YTH 08.

SYKSYLLÄ MAAILMA ON VALMIS

GRENADIER 2011

Nelipäiväinen sotilastaito-
kilpailu Itävallassa mittasi
taitoja, sisua ja kestävyyttä
huikeissa maisemissa.

Päijät-Hämeen Maakunta-
komppanian taistelijat eivät
jää jalkoihin kansainvälises-
sä vertailussa.

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIAN
TST-partio "Ilves" osallistui Grenadier 2011 -sotilastaito-
kilpailuun, Itävallan Marwiesenin harjoitusalueella heinäkuus-
sa. Allekirjoittaneen lisäksi partioon kuului 2. joukkueen joh-
taja *Seppo Vahto* sekä Käki/Kranaatinheintinjoukkueen taiste-
lija *Jukka Saario*.

Nelipäiväiseen kilpailuun otti osaa ammattisotilaita ja reser-
viläisiä useasta eri Euroopan maasta sekä Yhdysvalloista.

Päivä 1: luulot pois

Ensimmäinen kilpailupäivä piti sisällään rankan pikasuunnis-
tus-osion tukin kantamisineen ja vesistön ylityksineen. Etap-
pi otti luulot pois ja opetti Päijät-Hämeen pojille korkeus-
käyrän syvimmän merkityksen. Partio haki lisähaastetta osi-
olle tekemällä tahattoman kahden kilometrin ketunlenkin.
Päivä päättyi rastikoulutukseen, jossa tutustuttiin kilpailussa
käytettävään kalustoon sekä aseisiin.

Päivä 2: loputonta nousua

Toinen kisapäivä alkoi neljältä aamulla bussikuljetuksella ki-
san starttialueelle Goldeck-nimisen vuoren juurelle. Lämmit-
telynä kilpailulle aamu alkoi Alppijääkäri-marssilla edellä mai-
nitun vuoren huipulle. Tätä loputonta nousua mahtavissa,
paikoin henkeäsalpaavissa maisemissa kesti puolille päiville.
Huipun ylityksestä alkoi varsinainen kisa aikaa vastaan mars-
sien rastilta rastille. Rastit pitivät sisällään viestimistä, puhe-
piteistön käyttöä, korvikeantennin rakentamista, rohkeus-

testin köysiradan muodossa, pelastustehtävän suoje-
luvarusteissa sekä soluttautumista vihollisalueen lävit-
se.

Päivä 3: hiertyneitä nivusia

Kolmantena kisapäivänä, kymmenien kilometrien, hier-
tyneiden nivusien, mustuneiden kynsien, virheiden ja
onnistumisien kautta kilpailun marssiosuus saatiin kun-
nialla päätökseen. Viimeinen vuorokausi jatkui kilpai-
lun rastikierto-osuudella. Taitoja testattiin rasteilla so-
veltavissa tilanteissa. Osaamista pääsi näyttämään
muun muassa ensiavussa, evakuoinnissa, väijytyksessä,
tuliylläkössä, tiedustelussa, amunnassa sekä sillan rä-
jäyttämässä.

Partio arvioi omaa suoritustaan keskiverto-vetona, jo-
ten yllätys oli positiivinen päätösseremoniassa, kun
osasto Ilves ilmoitettiin kokonaiskilpailun viidenneksi.

Alppiruusu ja viides sija oli kelpo tulainen, mutta hie-
man jäi kaivelemaan, mikä sijoitus olisi voinut olla puh-
taalla suorituksella.

Urakan jälkeen...

Grenadier 2011 oli hauskinda mitä allekirjoittanut on
maastopuku päällä tehnyt. Kokemus oli opettavainen
monella tasolla. Tapahtuma oli myös erinomainen
osoitus siitä, miten Päijät-Hämeen maakuntakomp-
panian taistelijat pärjäävät kansainvälisessä vertailussa.
Kisan vakavia aiheita ja rankkoja vaiheita sävytti mah-
tavalla tavalla kevyt leikkimielisyys, toveruus ja juhla-
mieli. Puitteet kilpailulle olivat loistavat, eikä vehreä ja
vuoristoinen Itävalta jättänyt ketään kylmäksi.

Teksti Juha Mustonen

TST-partio Ilves vasemmalta alkaen: Seppo Vahto, Jukka Saario ja Juha Mustonen. Reunimmaisena oikealla Petri Borg, joka toimi partion "escortina" alppijääkärimarssin ajan.

Vasemmalta oikealle: Ylik Sippola punnertaa. Ylik. Sippola ja alik. Sill uimareissulla. Ylii. Krebs, ylik. Sippola, alik. Sill ja maj. Wolff muistelevat Fiddlers Greenin sanoja. Koko ryhmä alkaen takaa vasemmalta: kers. Bayern (AT), kers. Schifczyc (AT), ltn. Hanke (AT), alik. Schmid (AT), alik. Sill (AT), ylii Krebs (DE), maj. Wolff (AT), edessä vasemmalta, kers. Völkl (AT), ylii Post (DE), ylik Sippola (FI).

SCOUTS OUT!

Kannukset ansaittiin Itävallassa tukkijumpalla ja mutakylvyllä

USAN RATSUVÄEN PERINNE kannuksien ansaitsemisesta juontaa juurensa aina ratsuväen synty-aikoihin. Uusille alokkaille annettiin hevonen jonka häntä oli ajeltu kaljuksi jotta taitamaton aloittelija tunnistettaisiin harjoituksessa. Tästä periytyy nykypäivänäkkin käytössä oleva ratsuväen alokkaan kutsuma nimi "shave tail" Myös kannuksien käyttö oli alokkailta kielletty, jotta hevonen ei tottelisi käskyjä liian aggressiivisesti. Vasta kun tulokas oli todistanut kykynsä, varsinkin sapelin käytössä, hänelle myönnettiin oikeus käyttää kannuksia.

Nykyään USA:n ratsuväessä on mahdollisuus ansaita kannukset joko osallistumalla "Spur Ride" nimellä kulkevaan testiin tai palvelemalla ratsuväkiyksikössä taistelutehtävissä. Grenadier-kilpailun yhteydessä on järjestetty pienimuotoisena Spur Ride muutaman vuoden ajan. Tänä vuonna itselläni kävi onni ja sain kutsun osallistua yhdessä yhdeksän saksalaisen ja itävaltalaisen sotilaan kanssa. Spur Riden valvojina toivat ylikersantit Thielbar ja Gulley USA:n armeijasta sekä majuri Glanzer, luutnantti Schmidl ja ylikersantit Bittner Itävallan puolustusvoimista.

Uusi ryhmän jäsen

Heti kättelyssä pääsimme tutustumaan punnerruksiin ja vatsalihasliikkeisiin, mitkä, samoin kuin kahden mailin juoksu, tulivatkin erittäin tutuiksi Spur Riden aikana. Muutaman tunnin juoksemisen ja punnertamisen jälkeen osasto jaettiin kolmen tai neljän hengen ryhmiin ja ryhmää vahvistettiin noin neljä metriä pitkällä halkaisijaltaan 30 sentin tukilla. Tästä eteenpäin kaikki aktiviteetit, mukaan lukien kahden mailin juoksu, punnerrukset ja kaikki muukin suoritettiin ryhmittäin siten, että se kirottu tukin pätkä oli mukana.

Ennen lyhyttä yölepoa ryhmiltä kuulusteltiin vielä vuoronperään USA:n ratsuväen historiaa. Väärät vastaukset palkittiin jälleen tukkipunnerruksilla. Tässä vaiheessa tutuksi rupesi tulemaan myös runo Fiddlers Green, jonka sanojen unohtamisesta palkittiin välittömästi

jollain fyysisellä suoritteella, pääsääntöisesti erään hyvin tutuksi tulleen tukinpätkän kanssa.

Tunnin lepo ja taas toimintaa

Luvattu neljän tunnin yölepo jäi tunnin mittaiseksi. Suoritimme nopean aseiden purku- ja kokoamistehtävän pimeässä ja seuraavaksi pääsimme hetkeksi valvoijista eroon. Tosin tämä tarkoitti noin 10 kilometrin pikamarssia harjoitusalueen vieressä olevan vuoren ympäri, yllättäen se kirottu, huonosti karsittu tukin pätkä kannossa. Saimme aamupalaksi muutaman leivän palan ja jatkoimme jo tutuksi tullutta juokse, punnerra, ryömi -rallia. Lihaksissa rupesi jo tuntumaan kiitettävästi ja osalla sotureista rupesi olemaan vaikeuksia saada aikaan edes yhtä punnerrusta. Pienen tauon fyysiseen räakkäämiseen toi tarkka-ampujan tuliasemakortin valmistaminen. Saimme sentään hengähtää muutaman minuutin. Tästä selvittyämme Joystickiksi nimetty tukkimme haavoittui ja painesiteen tekemisen jälkeen alkoi jo tutuksi tullut ryömiminen evakuoitipaikalle. Tällä kertaa matka oli vain hiukan pitemmän puoleinen.

Edessä oli vielä loputtomalta tuntunut mutaralli tukin kanssa, mikä päättyi pulahdukseen lampeen. Palattuamme riviin kauhun sekainen odotus vaihtui helpotuksen huokaukseen, kun viimeisen kuka haluaa lopettaa -kysymyksen jälkeen ylikersantti Thielbar ilmoitti Spur Riden olevan ohi. Pääsimme suihkuun ja syömään ja ottamaan muutaman tunnin unet ennen iltaa ja Spur Diner -illallista. Ruokailun jälkeen kiipesimme vuoronperää pukin päälle asennettuun satulaan ja ylikersantti Gulley kiinnitti saappaisimme kannukset.

Spur Ride on suunniteltu toteutettavaksi Grenadier 2012 -kilpailun yhteydessä. Nyt myös minulla on oikeus esittää osallistujia ja alustavissa keskusteluissa Päijät-Hämeen maakuntakomppanialle on luvattu neljä paikka. Palaan tähän aiheeseen myöhemmin.

Teksti Mikko Sippola

LENTÄVÄ LÄHTÖ LYLYISEEN

Omalta osaltani kilpailu lähti kohtuullisen hu-
paisalla tavalla liikkeelle,
ilmaannuininhan kisapaikal-
le jo edeltävänä iltana
toimitsijaksi, perillä kui-
tenkin kyseltiin *Sippolan*
Mikon partioon varamies-
tä, ja muutaman painosta-

van katseen alla sitten taivuin lähtemään kisaan mu-
kaan. Aamulla suuntasimme Mikon ja *Aaltosen Kimmon*
kanssa Hälvälän tauluvarastolle ilmoittautumaan kilpai-
luun. Nopean varusteiden kuittauksen jälkeen käytiin
ampumassa rynnäkkökiväärit kohdalleen radalla ja
tässä onni olikin myötä, jokaiselta löytyi reikiä taulus-
ta, joten Matilaisen mainostaman kristallipallon käyt-
töön ei ollut tarvetta.

Peruutusten johdosta partiomme olikin sitten viimei-
nen kilpailuun lähtevä partio ja mielenkiinnolla kuunte-
limme edellä lähteneiden tuloksia tehtäväradan rasteil-
ta. Yllätys olikin suuri kun kisapartioilla oli todella
matalia pistemääriä tehtäväradan lopussa, päätimme
että vähäisempiin tuloksiin emme tyydy. Rastien tehtä-
vät olivat todella haastavia, tästä pisteet järjestävälle
osastolle, Päijät-Hämeestä ei helpolla pisteitä irronnut.
Käsikranaatit heitimme päin metsiä, muutaman onnen-
kantamoisen kolistessa maaliin. Myös tulenjohto meni
alta lipan, onneksemme mikään muukaan partio ei
ollut näillä rasteilla onnistunut yhtään sen paremmin.
Seuraavana vuorossa olikin sitten asekasittelyrasti
josta vedimme parhaan tuloksen kisassa, onhan noita
treenattukin. Samoin kävi IX2-kyselyssä jossa vankan
rautaisella tiedolla saimme arvattua pääosan kysymyk-
sistä oikein. Suunnistukseen lähdimme arvailujemme
mukaan hienoisesta johtoasemasta, joten aivan hirveää
hoppua ei pidetty. Paikannusrastilta nappasimme täy-

det pisteet jonka jälkeen jakauduimme rasteille, par-
tionjohtajan juostessa pidemmän lenkin, ryhmä rämän
noutaessa yksinäisen rastin kauempaa. Suunnistus me-
nikin oikein nappiin ja pikataipaleelle lähdimme johto-
asemassa arkkivihollispartioomme Pirkanmaalta, jonka
johtajan kanssa partionjohtajallamme oli kevyehköä
nökkapokkaa taannoisilta kilpailuilta. Ainoana harmin-
aiheena oli alati yltyvä sade joka meinasi muuttaa rasti-
lappumme paperimassaksi.

Pikataival liukasteltiinkin sitten määrässä metsässä kohti
150-metrin ampumarataa jossa ammuimme riittävän
tuloksen muiden partioiden päihittämiseen sekä maa-
kuntakomppanioiden sarjassa että yleiskilpailussa. Jäl-
kikäteen mietiskeltynä kilpailu oli todella mainio ensi-
kertalaiselle, ja rasteilla tehdyt hassit muistuvat pit-
kään. Tästä voisikin todeta että nälkä kasvaa syödessä
ja intoa lähteä kilpailemaan toistekin riittää. Ehkä ensi-
vuonna kilpailuun saadaankin komppaniasta useampia
joukkueita turvaamaan "Pojan" pysyminen Hämeen
Rykmentissä.

Teksti Matti Rustanius

MAANPUOLUSTUSNÄYTTELY Padasjoella 2.7.2011

Padasjoella järjestettiin kunnan suurimman tapahtu-
man, Sahtimarkkinoiden, yhteydessä nyt toista kertaa
maanpuolustusnäyttely. Tapahtuma mahdollistui
MPKY:n kurssina jota Hämeen Rykmentti tuki.

Näyttelyssä esiteltiin Maanpuolustuskoulutusyhdistyk-
sen toimintaa ja yhdistyksen edustajana paikalla oli
Päijät-Hämeen KOTU-yksikön päällikkö Arne Kum-
pulainen. Lisäksi esittelyssä oli Reserviläisliitto sekä
Reserviupseeriliitto. Näiden kahden esittelystä vastasi-
vat paikalliset yhdistykset edustajineen. Mukana oli
myös Sotilaskoti. Käytännön järjestelyt hoituivat
PHMAAKK:n toimesta. Markkinoiden henkeä maan-
puolustusnäyttelyn alueella ylläpiti Swat Team ja Timo

Vento. Yhdistystoiminnan esittelyn lisäksi yleisöllä oli
mahdollisuus ampua eko-aseilla sekä tutustua kalus-
toon. Rykmentistä oli saatu paikalle PASI-
miehistönkuljetusvaunu. Vaunun esittelystä vastasivat
varusmiehet yliluutnantti Niemisen johdolla. Muu ka-
lusto koostui aseista. Esiteltävänä oli kevyt kertasinko,
raskas kertasinko, rynnäkkökivääri, kevyt konekivääri
ja järjestäjätkin hetkeksi hieman yllättänyt 7.62 kone-
kivääri 54.

Tapahtumaa 'suosi' kolmenkymmenen asteen helle,
joka näkyi hieman yleisömäärissä. Järjestelyt sujuivat
kaikin puolin mallikkaasti ja kiinnostus varsinkin kalus-
toon oli jatkuvaa. Etenkin konekivääri mallia -54 tuntui
herättävän paljon muistoja varttuneimmissa vieraisa.

Teksti Vesa Tähtinen

PYSYTKÖ HENGISSÄ?

Henkiinjäämiskurssilla selviydyttiin hämärän rajamailla
ja ilman muonituskeskusta

KUN KAIKKI OSALLISET OLIVAT löytäneet Riimulle, saattoi kurssinjohtaja *Timo Vento* toivottaa meidät tervetulleeksi ja siirtää puheenvuoron pääkouluttaja *Tero Ahteelle*, joka aloitti koulutuksen luennolla kylmän vaikutuksista ihmiseen. Perjantai-ilta kului osittain teorialuennoilla suomalaisen luonnon ominaisuuksista ja selviytymisen seitsemästä vihollisesta. Vauhdikkaammasta osuudesta vastasivat *Pilvisen Risto* ja *Pakkasen Lassi* esitellessään huopakumisappaiden ja Trangian ominaisuuksia sekä kenttähygienian yksityiskohtia.

Tässä vaiheessa jouduimme itse tekemään saappaan pohjalliset ampumataulupahvista. Tämä olikin mielenkiintoinen kokeilu, sillä nämä pohjalliset lämmittävät maihareitani edelleen. Ensimmäinen yöpyminen sujui parakissa, mutta seuraavan piti jo tapahtua ”kenttäoloissa”.

Lauantai 26.3.

Aamulla saimme vielä terveisiä MUK:sta, mutta tämän aamupalan jälkeen piti kurssin luonteen mukaisesti, pärjätä loppu-aika jokaiselle jaetulla kuivamuonapakkauksella.

Aamun ohjelma jatkui *Jukka Tuomaalan* luennolla ”ennaltaehkäisevät toimet”, ajatuksella että ennakoimalla välttyy joutumasta muiden autettavaksi. Keskustelun esimerkkeinä oli mm. miten huomioit riskit mennessäsi laivaristeilylle, joulukuusen hakuun, metsästysretkelle, moottoriveneellä kalaan tai automatkalta Eurooppaan.

Aamupäivällä käytiin vielä läpi tulenteon teoriaosuus sekä tuulisuojan ja lumikuopan rakentaminen. Tuulisuoja käytettiin todelliseen tarpeeseen, puolenpäivän ulkoruokailussa. Lauantaina iltapäivän ohjelmassa oli vedenpuhdistus ja luonnonmuonat teorialuentona luokassa. Valoisan ajan puitteissa valmistettiin päivällinen omakohtaisista kuivamuonapakkauksista pihalla.

Hämärän rajamailla sen sijaan testattiin ulkona värisavun ja käsisoihdun käyttöä. Illalla taas istuttiin luennolla, jossa käsiteltiin ääriolosuhteita. Käytiin läpi muun muassa Andien lento-onnettomuus 1972 ja katsottiin dokumenttielokuva amerikkalaisen F 16 -hävittäjän alas ampumisesta Bos-

”Kaksi urhoollista selviytyjää valmisteli illan aikana itselleen lumikuopan yöpymispaikakseen, ja aamun koittaessa todettiin molempien selvinneen yöstä hengissä.”

nian sodan aikana ja miten lentäjä pelastettiin. Ohessa laadittiin tulivartiolistaa puolijoukkueteltassa yöpymistä varten.

Yön ajaksi saatiin tehtäväksi miettiä 10kpl m91 - housun reisitaskuun mahtuvaa, välttämättömintä selviytymisvarustetta. Listan piti olla valmiina sunnuntain aamuluentoajan aikaan Tästä tuli kilpailu, jonka voittaja palkittiin päätöstilaisuudessa. Kaksi urhoollista selviytyjää valmisteli illan aikana itselleen lumikuopan yöpymispaikakseen, ja aamun koittaessa todettiin molempien selvinneen yöstä hengissä. Ainoa ongelma oli kuulemma ollut liiallinen lämpö makuupussissa pakkasen ollessa vain noin viiden asteen luokkaa.

Sunnuntai 26.3.

Sunnuntaiamukahvi tarjottiin odottamatta mukavasti Riimussa, MPK selviytymistermoskannusta johon tuore kahvi oli kaadettu sähköisestä selviytymiskahvinkeittimestä. Lisäksi väpeli Vento toi taas valtiollisen aamupalan MUKE:sta, vahvennettuna sunnuntaiseen tapaan, mutta vähennettynä voisilmäpullalla joka tarjottiin vasta päätöskahvien kera. Aamun ohjelmasta mainitta-

[vinkki]

Hätäpakkauksessa kannattaa aina pitää mukana:

- puukko (vyöllä)
- sääsuojatut tulitikut
- avaruuslakana (pienimmät mahtuvat kämmenelle)
- pilli (muovinen ja veneilyliivimallissa ei irtoavia osia)
- pieni luotettava kompassi
- pieni ensiapupakkaus

koon luento Eksyminen ja toimintaohjeet ”kartalle pääsystä”. Vielä käsiteltiin teoriassa hätämerkkejä, ilmasta - maahan etsintää varten ja määriteltiin taskussa pidettävän hätäpakkauksen sisältö.

Teksti ja kuvat Arto Tapiomaa

Tässäkin lajissa pätee se viisaus, että harjoittele ja opettele käytännössä etukäteen ne asiat, jotka voivat tulla eteesi pitkäkestoisessa voimankoitoksessa. Geelipohjallinen maiharissa, oikea jalkojen teippaaminen ja sen verran väljät jalkineet, että matkan edetessä niihin mahtuvat turpoavat jalkateräsi, ovat olennaisia vieämään Sinut onnistuvaan marssikokemukseen. Reppu tai mikään muukaan vaatekappale ei saa hiertää. Oikean nestemäärän nauttimisen ja energian saannista huolehtimisen opit sujuvasti kokemuksen kautta harjoitusmarseilla.

Iloista mieltä ja hiertymiä

Perjantai-iltana 27.5. sade saatteli meidät matkaan Hakunilan urheilukentältä pimenevään iltaan. Ruususen Pete johti meidät Jone Nikulan viittajengiksi kutsuman osastonsa marssireitille, jossa oli ilahduttavan paljon puisto- ja metsäosuuksia. Matkaa tehtiin hyvällä mielellä kavereiden kanssa jutustellen. Erityisesti Jasu jutullaan piti yllä iloista mieltä illan hämärtyessä yöksi. Ajan mittaan selvisi se, että miehet kokivat marssin eri tavoin. Jonkun repun hihna tai kaulus hiersi, joku oli teipannut jalkansa huonosti tai jalkineet muuten hiersivät. Matkan mittaan rasitus alkoi tuntua. Jutut vähenivät ja joku horjahti, kun väsymys hiipi jäseniin. Ensimmäisellä lenkillä osastomme ohitti parikin aika pienikokoisen naisen reippaasti vetämää marssiosastoa. Joku toisessa ”joukossa” kulkenut marssija totesi, että vauhdista ei voi jäädä, kun nainen vie joukkoaan. Toisella kierroksella yö vaikutti tunnelmaan.

Mitä marssilla koimme? Lopulta marssiosastona selvisimme matkasta hyvin. Joukko vei jokaista mukanaan. Meitä yhdisti kavereus ja yhdessä itsemme voittaminen. Osaston vetäminen tasaisesti ja sellaisella vauhdilla, että kaikki kestävät mukana, on taitolaji.

Teksti ”Sinisten” puolesta Hannu Laukkapelto
Kuva Kaarina Honkalampi

KESÄYÖ MARSSIEN

Viittajengi taivalsi Kesäyön marssin hyvässä hengessä

PÄIJÄT-HÄMEEN maakuntakomppania haastoi kevättalvella Päijät-Hämeen poliisi- ja pelastuslaitoksien henkilökunnat mukaan marssiosastoonsa kesäyön marssin 40 km pitkälle koettelemukselle.

Poliisilaitoksella ylikonst. Kari Rajala sai hetkessä kuusi poliisimiestä marssiosastoon. Olimme aika lailla ymmärtämättömiä sen suhteen, mitä elementtejä marssille tuovat 10 kilon paino reppussa, maihinousukengät jalkineina ja se, että olennainen osa matkasta kuljetaan asvaltiilla. Taisimme alun perin kaikki luulla, että jalkaterien teippaaminen ei ole tarpeellista, vaikka meille siitä puhuttiin. Tätä muun muassa opeteltiin kantapään kautta harjoitusmarseilla.

PERINNERADIO- TAPAHTUMASSA

kohtasivat Bertta, Veera ja Raili

"Vanhat veteraaniradiot on jälleen kaivettu kätköistään, hiljaa herätelty ja rakkaudella kunnostettu. Jo kauan sitten mustuneiden radioputkien katodit, hilat ja anodit heräävät vuosikymmenten unestaan ja alkavat työnsä. Punottaen, kohisten ja värähdellen ne tuottavat äänimaailman, jonka esipolvemme ovat kuulleet...usein tykkienkin jylhistessä taustalla. Vanhojen varusvarastojen tunkan ja otsonin tuoksujen sekoituessa niiden ohuet, uikuttavat tai jopa kähisevät signaalit tunkeutuvat taas sähkömagneettiseen spektriin kuin huutona menneisyydestä."

Hämeen Radioharrastajat ry radiokutsu OH3ACA osallistui 4.6.2011 pidettyyn perinneradiotapahtumaan kutsulla OH3ACA/s. Tässä /s tarkoittaa että kyseessä on perinneradioaseman kriteerit täyttävät radioasema. Tapahtuman johtoasemana toimi Laivaston Radioamatöörit käyttäen sotilasradioamatöörinkutsua OIIAXA/s.

Hämeen Radioharrastajat ry osallistuivat tapahtumaan Padasjoen Tarukselta. Operaattoreina toimivat radioamatöörit **Olli** (OH3UQ), Aki (OH3JGV) ja **Kari** (OH3HB) joka myös omistivat ko. radiot. Perinneradioasema rakennettiin Johtolan tiloihin. Kalustona oli Helvarin B-asema eli tutummin "Bertta" lähetin jonka lähetysteho sähkötyksellä 20 W ja puheella (am) 6 W. Bertan prototyyppi juontaa 20-luvulle. Koko kaluston paino yhteensä 185 kg ilman latauslaitetta.

Vastaanottimena toimi VRLK eli ASA radio Oy:n valmistama radio. VRLK eli tutummin "Veera" oli pitkälti kopio amerikkalaisesta National NC-100 -vastaanottimesta, joita muun muassa **Reino Hallamaa** hankki Suomen radiotiedustelun tarpeisiin 1936. Mainittakoon, että vastaanottimessa oli myös kiinteä viritys Lahden pitkäaaltoaseman kuuntelua varten.

Bertta vaan. Kavereiden kesken.

Homma meni puihin

Sodan aikanaan Lahden asema lähetti usein peitesanomiamia rajan toisella puolella oleville suomalaisille sisäseille. Partioilla kun alussa oli usein vain pelkkä vastaanotin jolla tietyllä hetkellä kuunneltiin sitten Lahden pitkäaaltoasemaa. Myöhemmin partiot saivat käyttöönsä legendaarisen "Kyneleen" jossa oli samassa kotelossa myös lähetin. Kynele lempinimen radio sai sen sähkötyslähettimen uikuttavasta äänestä. Mainittakoon että lähetin oli kideohjattu.

Lahden pitkäaaltoaseman lähettämät peitesanomiat sisälsivät vaikkapa uudet reittiohjeet tai että vihollisen partio on saanut havainnon suomalaisista ja partion olisi pikimmiten palattava takaisin. Usein tieto venäläisten havainnosta saatiin Suomen radiotiedustelun kautta, joka kuunteli ja purki venäläisten radioliikennettä aktiivisesti. Varalla meillä oli myös ASAN valmistama VRFK eli "Raili" joka on kaksikanavainen puhe- ja sähkötyskäyttöön tarkoitettu kenttäradio. Ulosloteho noin 1,5 W puheella ja 1,8 W sähkötyksellä. Koneistolaatikon paino on 18,3 kg ja paristolaatikon 15,9 kg, eli laite on varsin kömpelö ja raskas, josta syystä sitä nimitettiin "V...misen Raskas Faneri Kotelo" eli VRFK. Antenneina käytimme tavallisia puolialtodipoleita jotka, Olli ampui näyttävästi sitä varten tehdyllä "ritsalla" puihin. Tässä tapauksessa homman piti mennä ns. puihin ja kyllä ne myös menivätkin ja korkealle. Siitä kiitos Ollille!

Eli tällaisella kalustolla olimme radioliikenteessä mukana. Vastaavanlaisia perinneradioasemia oli rakennettu

ympäri Suomea ja oli pa niistä yksi perinteisesti Mannerheimin syntymäpäitäjässä Askaisissa siellä olevan Ritaripuiston läheisyydessä. Yhteyksiä pidimme sähkötyksellä ja puheella yli viitisenkymmentä ja muutamia ulkomaan yhteyksiäkin tuli näillä vaatimattomilla tehoilla/laitteilla pidettyä huomioiden sen että radiokeli huononi päivää kohti. Alun perin Taruksella tapahtumaan piti osallistua useammankin mutta kyseisenä päivänä kun oli yllin kyllin muitakin tapahtumia jäi tästä syystä moni pois. Ehkä ensivuonna osallistujamäärä olisi suurempi.

OH3ACA -toiminnasta

Monelle lukijalle on Hämeen Radioharrastajat ry jokseenkin tuntematon yhdistys, joten tässä pientä valaistusta yhdistyksestä ja sen toiminnasta yleensä. Hämeen Radioharrastajat ry jonka radiokutsu on OH3ACA perustettiin Lahden seudulle 2010. Jäsenistö muodostuu alueella vaikuttavista aktiivisista radioamatööreistä ja LA-, sekä PMR446-harrastajista.

OH3ACA kuuluu Suomen Radioamatööriliittoon eli SRAL:iin. Eli kyse ei ole yksinomaan vain ja ainoastaan radioamatööritoiminnan harrastajista, vaan joukkoon mahtuu myös jäsenistöä, jolla on kiinnostusta radiotekniikkaa ja viestintää kohtaan ikään ja sukupuoleen katsomatta. Yhdistyksessämme on toki rautaisia elektroniikka-alan ammattilaisiakin, joten elektroniikan ongelmatilanteisiinkin löytyy neuvoja. Mikäli sinulla on kiinnostusta liittyä mukaan toimintaamme kurkkaa sivu <http://www.radioharrastajat.fi/> josta löydät kerhomme yhteystiedot. Pyrimme olemaan aktiivisesti yhteistyössä Päijät-Hämeen MPKY:n / Hämeen Rykmentin kanssa perustamalla esim. vuosittain valtakunnallisiin harjoituksiin tarvittavia viestiasemia sekä tarjoamalla kurssimuotoista viestikoulutusta. Erinomaiset puitteet toiminnallemme on mahdollistanut Hämeen Rykmentin erittäin positiivinen suhtautuminen viestitoimintaamme. Siitä suuret kiitokset !

Mukaan toimintaan

Ensi vuodeksi 2012 on kaavailtua mm. radioamatöörin peruskurssia, jonka läpäisy oikeuttaa tutkinnosta riippuen joko perusluokan tai yleisluokan pätevyyden saamisen. Kurssi on suunnattu kaikille siitä kiinnostuneille. Perinteistä sähkötyskoulutusta on myös mahdollista antaa siitä innostuneille. Koulutuspaikkana MPKY:n luokatilat Hennalassa. Tervetuloa myös varusmiehet ja maakkilaiset! Myös VAPEPA / TURVA toiminnassa on jäsenistöämme mukana aktiivisesti. Lopuksi mainittakoon että alustavasti olemme myös käytettävissä vuoden 2012 Turvallisuus ja puolustus -messujen paikallisradioinnin lähetystekniikan järjestäjinä, joten mielenkiintoista ja haastavaa työtä riittää jokaiselle laidasta laitaan.

Yhteistyöterveisin

Hämeen Radioharrastajat ry
Esa Rössi OH3MUQ , esa.rossi@phnet.fi

EVERSTILUUTNANTTI KIMMO HARTIKAINEN

HPK:n mies ei lämpene Pelikaaneille

Paraatin vastaanotto on jännittävä ja vaativa tehtävä.

VUONNA 1968 RUOTUVÄEN KUVAAAN osunut, lippujuhlapäivän paraattia seuraava pikkumies ei vielä ollut päättänyt sotilasuralle lähtemisestä. Päijät-Hämeen aluetoimiston päällikkönä elokuussa aloittanut everstiluutnantti Kimmo Hartikainen kertoo, että päätös syntyi vasta myöhemmin.

- Oikeastaan lukion viimeisenä vuonna sotilasura alkoi olla vakavampi vaihtoehto.

Tausta uravalinnalle oli toki olemassa, löytyyhän Hartikaisen suvusta sotilaita useammassa polvessa. Muitakin vaihtoehtoja toki oli, urheilullista nuorta miestä kiinnostivat hakeutuminen urheiluopistoon tai Jyväskylän liikuntatieteelliseen. Myöskään historian opiskelu ei

ollut poissuljettu vaihtoehto.

- Varusmiespalveluksen jälkeen oli kyllä vähän aikaa tunne, ettei homma kiinnosta, kunnes vähän myöhemmin va-kessuna toimiessani päätös sotilasuralle lähdistä varmistui, Hartikainen sanoo.

Omien sanojensa mukaan Hartikainen on edennyt urallaan tasaista polkua. Työssä on viihtynyt, kun on samalla päässyt toteuttamaan myös muita kiinnostuksen kohteita, kuten liikuntaa.

- Myös historia on pysynyt mukana, tein ye-kurssin loppuyöni sotahistoriasta, Hartikainen kertoo.

Uusi työ aluetoimiston päällikkönä on alkanut sujuvasti. Aiempi tehtävä Hämeen Ratsujääkäripataljoonan komentajana on ehtinyt tutustuttaa varuskuntaan ja henkilöstöön. Ennen Hämeen rykmenttiä Hartikainen on ehtinyt työskennellä pitkään Panssariprikaatissa sekä lyhyemmän ajan Hämeen sotilasläänin esikunnassa. Hän mainitsee itsekkin etuna sen, että on saanut työskennellä pidempiä pätkiä kussakin tehtävässä, ja nykyistä työtäkin ajatellen moni asia myös operatiivisella puolella on tullut tutuksi.

Maakuntajoukot tuttu aihe

Maakuntakomppania on Hartikaiselle tuttu aihe. Hämeen sotilasläänin esikunnassa työskennellessään hän on ollut jo vuonna 2006 mukana rekrytoimassa henkilöitä Pirkanmaalle perustettuun maakuntakomppaniaan sekä laatimassa suorituskykyyn ja koulutukseen liittyviä suunnitelmia.

- Nyt vasta pääsen seuraamaan koossa olevan maakuntakomppanian toimintaa. Onhan se muodostunut paljon monipuolisemmaksi kuin alkuun osattiin kuvitellaan, hän pohtii.

Myös aluetoimistolla on mahdollisuuksia vaikuttaa paikallisten reserviläisten aktiivisuuteen.

- Johtamalla kertausharjoitukset laadukkaasti annamme kuvaa toiminnasta. Onhan myös maakuntakomppania meille näyteikkuna, jolla luodaan julkisuuskuva.

Hartikaisen vapaa-aika kuluu liikunnallisissa merkeissä.

Hänellä on ahkerasti urheilevia lapsia, joiden kilpailuisa pitää käydä jännittämässä sen lisäksi, että omasta kunnosta huolehtiminen pitää kiireisenä. Myös sotahistoriaan liittyviä kirjoja ehtii vapaa-ajalla lueskella.

- Olen tällä hetkellä Hauhon Sisun 97-syntyneiden jääkiekkoilijoiden vastuuvallmentaja, mikä vie aika paljon aikaa. Yksi pojistani harrastaa yleisurheilua ja miehtinkin, maltanko itse pysyä siinä vain katsomossa. Olen harjoitellut vähän jokaista yleisurheilulajia, mutta seiväs oli selkeä ykköslaji, Hartikainen listaa.

Hämeenlinnassa edelleen asuva Hartikainen ajaa päivittäin työmatkan Lahteen ja takaisin. Tavoitteena on ehtiä kotiin kuuteen mennessä. Muutenkaan hän ei aio täysin Lahtelaistua.

- Olen HPK:n mies, Pelicans ei koskaan nouse ykkös-suosikikseni, hän päättää.

Teksti Kaarina Honkalampi

Kuvat Kaarina Honkalampi ja Ruotuväki nro 12/1968

[mukaan toimintaan]

Joulukuussa 2011...

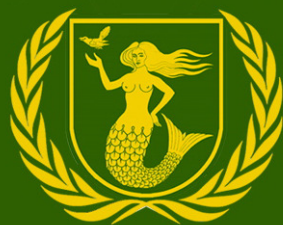
Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian vuosijuhla 2011

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania on edistänyt paikallista turvallisuutta aktiivisesti 22.2.2008 lähtien. Perjantai-iltana 2.12.2011 juhlimme tätä loistavan seuran sekä herkullisen ruoan merkeissä. Ohjelmassa on myös Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian Päällikön tehtävien vaihto.

Tapahtumaan ovat tervetulleita Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian taistelijat aiveineen, illalliskortit tulevat myyntiin hyvissä ajoin ennen juhlia. Mukana juhlassa on myös läheisiä yhteistyökumppaneitamme.

Juhlasta muistutetaan tarkemmin lähempänä tapahtumaa, mutta varaathan jo nyt kalenteristasi aikaa!

VARMISTIN 2011
©Päijät-Hämeen Maakuntakomppania